

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tiende Afdeling)

24. oktober 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – forbrugerkreditaftaler – direktiv 2008/48/EF – risiko for overdreven gældsætning – artikel 8 – kreditgivers forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed – artikel 10 – oplysninger, der skal angives i kreditaftalen – artikel 23 – sanktion i tilfælde af tilsidesættelse af denne forpligtelse – tilsvarende sanktioner – den pålagte sanktions effektive, forholdsmæssige og afskrækkende karakter«

I sag C-339/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (retten i første instans i Siemianowice Śląskie, Polen) ved afgørelse af 28. april 2023, indgået til Domstolen den 30. maj 2023, i sagen

Horyzont Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty

mod

LC,

har

DOMSTOLEN (Tiende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias, formand for Fjerde Afdeling, I. Jarukaitis, og dommer Z. Csehi (refererende dommer),

generaladvokat: L. Medina

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den polske regering ved B. Majczyna og S. Żyrek, som befuldmægtigede,
- den tjekkiske regering ved S. Šindelková, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,

* Processprog: polsk.

– Europa-Kommissionen ved P. Ondrůšek og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 8, 10 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Horyzont Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (herefter »Horyzont«), som har erhvervet Nest Bank S.A., og LC, der er en fysisk person, vedrørende betalingen af en fordring i henhold til en forbrugerkreditaftale (herefter »forbrugerkreditaftalen«).

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 26. og 47. betragtning til direktiv 2008/48 har følgende ordlyd:

»(26) [...] På et ekspanderende kreditmarked er det navnlig vigtigt, at kreditgivere ikke giver sig af med uansvarlig kreditgivning eller giver kredit uden forudgående vurdering af kreditværdighed, og medlemsstaterne bør udføre den nødvendige overvågning for at undgå sådan adfærd og fastsætte foranstaltninger med henblik på over for kreditgivere at have sanktioner, der gælder, hvis det sker. [K]reditgivere [bør] bære ansvaret for at kontrollere den enkelte forbrugers kreditværdighed. De bør med henblik herpå kunne anvende ikke blot oplysninger, som forbrugeren har givet i forbindelse med forberedelsen af den pågældende kreditaftale, men også oplysninger, der er givet under et længerevarende forretningsforhold. Medlemsstaternes myndigheder vil også kunne udstede instrukser og passende retningslinjer for kreditgiverne. Forbrugerne bør også udvise forsigtighed og overholde deres kontraktlige forpligtelser.

[...]

(47) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og sikre, at de iværksættes. Valget af sanktioner påhviler fortsat medlemsstaterne, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«
- 4 Dette direktivs artikel 8, der har overskriften »Forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed«, fastsætter i stk. 1 følgende:

»Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren, inden kreditaftalen indgås, vurderer forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos

forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i den relevante database. Medlemsstater, hvis lovgivning kræver, at kreditgiveren vurderer forbrugernes kreditværdighed på grundlag af en søgning i den relevante database, kan opretholde denne forpligtelse.»

- 5 Nævnte direktivs artikel 10 med overskriften »Oplysninger, der skal angives i kreditaftalen«, opregner de oplysninger, der skal angives i kreditaftalen.
- 6 Direktivet artikel 23 med overskriften »Sanktioner« bestemmer følgende:
»Medlemsstaterne fastsætter regler for sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«

Polsk ret

Lov om forbrugerkredit

- 7 Ustawa o kredycie konsumenckim (lov om forbrugerkredit) af 12. maj 2011 (Dz. U. nr.° 126, pos. 715) gennemførte i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »forbrugerkreditloven«), direktiv 2008/48 i den polske retsorden.
- 8 Forbrugerkreditlovens artikel 9 bestemmer:

»1. Kreditgiveren er forpligtet til at vurdere forbrugernes kreditværdighed, inden der indgås en kreditaftale. [...]

2. Vurderingen af kreditværdighed foretages på grundlag af oplysninger fra forbrugeren eller på grundlag af oplysninger indhentet fra relevante databaser eller registre fra kreditgiveren.

3. Forbrugeren er forpligtet til at fremlægge de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at vurdere forbrugernes kreditværdighed efter anmodning fra kreditgiveren.

4. Hvis kreditgiveren er en bank eller en anden institution, som ved lov har ret til at yde lån, skal vurderingen af kreditværdigheden ske i overensstemmelse med artikel 70 i ustawa – Prawo bankowe (bankloven) af 29. august 1997 (Dz. U. nr. 140, pos. 939) samt andre bestemmelser, der finder anvendelse på disse enheder, jf. stk. 1-3.«
- 9 Forbrugerkreditlovens artikel 45, stk. 1, bestemmer, at såfremt bestemmelserne om kreditgivers forskellige forpligtelser, herunder oplysningspligten, tilsidesættes, tilbagebetaler forbrugeren efter afgivelse af en skriftlig erklæring til kreditgiver lånet uden renter og andre omkostninger i forbindelse med lånet, som er skyldige, til kreditgiver under overholdelse af de i kontrakten fastsatte frister og regler.

Lov om den civile lovbog

- 10 Artikel 58 i ustawa – Kodeks cywilny (lov om den civile lovbog) af 23. april 1964 (Dz. U. nr. 16, pos. 93) fastsætter i den version, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen:

»1. En retshandel, som er i strid med loven eller har til hensigt at omgå loven, er ugyldig, medmindre en særlig bestemmelse foreskriver en anden retsvirkning, og navnlig at der i stedet for retshandelens ugyldige bestemmelser indtræder tilsvarende lovbestemmelser.

2. En retshandel, som er i strid med samfundslivets principper, er ugyldig.

3. Såfremt kun en del af en retshandel er ramt af ugyldighed, er retshandelen gyldig for så vidt angår den øvrige del, medmindre omstændigheder taler for, at retshandelen ikke havde været foretaget uden de ugyldige bestemmelser.«

Lov om den civile retspleje

- 11 Artikel 505⁴, stk. 1, i ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (lov om den civile retspleje) af 17. november 1964 (Dz. U. nr. 43, pos. 296) bestemmer i den version, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen:

»Enhver ændring af påstandene kan ikke antages til realitetsbehandling. Artikel 75-85, 194-196 og 198 finder ikke anvendelse.«

Bankloven

- 12 Banklovens artikel 70 foreskriver i den version, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen:

»1. Banken gør ydelsen af et lån betinget af låntagers kreditværdighed. Ved kreditværdighed forstås evnen til at tilbagebetale det aftalte lån med tillæg af renter på de i kontrakten fastsatte datoer. Forbrugeren er forpligtet til at fremlægge de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at vurdere vedkommendes kreditværdighed, efter anmodning fra banken.

2. Banken kan indrømme et lån til en fysisk person [...] uden kreditværdighed, forudsat at:

1) der fastsættes specifikke regler for at sikre tilbagebetalingen

[...]

3. Låntager giver banken mulighed for at foretage enhver undersøgelse af vedkommendes finansielle og økonomiske situation og kontrollere anvendelsen og tilbagebetalingen af lånet.«

- 13 Denne lovs artikel 78a bestemmer i den version, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen:

»Lovens bestemmelser finder anvendelse på låneaftaler og aftaler om pengelån, som en bank indgår i overensstemmelse med bestemmelserne i [forbruger kreditloven], for så vidt som disse ikke er omfattet af denne lov.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 14 Den 28. september 2017 indgik LC og Nest Bank, der havde hjemsted i Warszawa (Polen), en forbrugerkreditaftale. Den af LC herved tegnede forbrugerkredit udgjorde 49 148,06 polske zloty (PLN) (ca. 10 457 EUR), og det beløb, der skulle tilbagebetales, udgjorde 62 573,16 PLN (ca. 13 313,44 EUR). Dette beløb bestod af den lånte kapital, renter for hele aftalens løbetid og en såkaldt »kommission for ydelse af lånet« på 7 323,06 PLN (ca. 1 558 EUR). Denne forbrugerkredit skulle tilbagebetales i 60 månedlige afdrag a 1 042 PLN (ca. 221 EUR) senest den 3. oktober 2022.
- 15 I forbrugerkreditaftalen angav LC, at den pågældendes månedlige nettoindtægt udgjorde 1 755,62 PLN (ca. 373 EUR). I denne kontrakt omtaltes ligeledes gæld tegnet af LC i form af et lån, hvis månedlige afdrag udgjorde 320 PLN (ca. 68 EUR).
- 16 Nest Bank overdrog den fordring, der følger af forbrugerkreditaftalen, til Horyzont, som ligeledes har hjemsted i Warszawa.
- 17 Eftersom LC ikke tilbagebetalte det lånte beløb inden for den fastsatte frist, anlagde Horyzont sag ved Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie (retten i første instans i Lublin Vest, Polen) med påstand om betaling. Denne retsinstans udstedte et betalingspåkrav i forhold til LC. LC har indbragt en indsigelse i forhold til betalingspåkravet for Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (retten i første instans i Siemianowice Śląskie, Polen), der er den forelæggende ret. I denne indsigelse har LC gjort gældende, at Nest Bank ikke vurderede den pågældendes kreditværdighed ved indgåelsen af forbrugerkreditaftalen.
- 18 Under proceduren i hovedsagen har den forelæggende ret fastslået, at den pågældende forbrugerkredit var blevet indrømmet af Nest Bank under tilsidesættelse af de bestemmelser, der gennemfører kreditgivers forpligtelse til at vurdere låntagers kreditværdighed i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48 i polsk ret. Den forelæggende ret ønsker således oplysninger om konsekvenserne af denne tilsidesættelse.
- 19 Den forelæggende ret har i denne henseende anført, at selv om der findes mange sanktioner i national ret, har den polske lovgiver ved gennemførelsen af direktiv 2008/48 imidlertid ikke fastsat en specifik sanktion i tilfælde af tilsidesættelse af forpligtelsen til at vurdere kreditværdigheden for den forbruger, der ønsker at optage en forbrugerkredit.
- 20 Den forelæggende ret har præciseret, at forbrugerkreditlovens artikel 45 foreskriver en sanktion benævnt »gratis kredit«. Denne sanktion er en af dem, der kun finder anvendelse på de fastsatte tilsidesættelser, hvilke ikke omfatter tilsidesættelsen af den forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48. Den forelæggende ret har endvidere anført, at det er muligt at anvende artikel 58 i den civile lovbog, som muliggør en eventuel pålæggelse af en sanktion, der består i, at den pågældende retsakt erklæres ugyldig. Den forelæggende ret har tilføjet, at den ikke ønsker, at Domstolen oplyser, hvilken bestemmelse i national ret der skal anvendes på tvisten i hovedsagen, men at den ønsker oplyst, hvordan de relevante bestemmelser i EU-retten skal fortolkes, for så vidt som de mange sanktioner, der er fastsat i national ret, ligeledes udgør en forskel i forholdsmæssigheden af sanktionen for tilsidesættelse af forpligtelserne efter direktiv 2008/48.
- 21 Den forelæggende ret har fremhævet, at Domstolen i dom af 10. juni 2021, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) (C-303/20, EU:C:2021:479), anførte den skønsmargen, som den nationale retsinstans har ved anvendelsen og navnlig valget af en foranstaltning, der står i

rimeligt forhold til den konstaterede tilsidesættelse. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om dette betyder, at denne foranstaltning skal svare til de sanktioner, der er fastsat i tilfælde af tilsidesættelse af andre forpligtelser end dem, der følger af bestemmelserne til gennemførelse af direktiv 2008/48.

- 22 Den forelæggende ret har i denne henseende præciseret, at det fremgår af Domstolens praksis, at såvel den forpligtelse, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48, som den oplysningspligt, der følger af dette direktiv, har afgørende betydning for forbrugerne. Den forelæggende ret ønsker dermed oplyst, om en differentiering mellem de i artikel 23 i direktiv 2008/48 omhandlede sanktioner er tilladt i national ret, selv om de forpligtelser, som de erhvervsdrivende er pålagt ved artikel 8 og 10 i direktiv 2008/48, skal anses for tilsvarende, dvs. ligeværdige, og forfølger samme mål.
- 23 På denne baggrund har Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (retten i første instans i Siemianowice Śląskie) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 8 i [direktiv 2008/48] fortolkes således, at den i denne bestemmelse angivne forpligtelse, der påhviler kreditgiveren, til at vurdere forbrugers (kredittagerens) kreditværdighed er tilsvarende med de andre forpligtelser som omhandlet i det nævnte direktiv (navnlig med oplysningspligterne som omhandlet i direktivets artikel 10 ff.), således at sanktionerne, som direktivets artikel 23 henviser til, ikke kan være forskellige, dvs. ikke kan medføre forskellige retsvirkninger afhængigt af, hvilken forpligtelse der er blevet tilsidesat?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 24 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 23 i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en sanktion, der anvendes i tilfælde af tilsidesættelse af den forpligtelse til at undersøge forbrugernes kreditværdighed, som er fastsat i dette direktivs artikel 8, stk. 1, adskiller sig fra sanktionen i tilfælde af tilsidesættelse af andre eventuelt tilsvarende forpligtelser, der er fastsat i nævnte direktiv, herunder den i direktivets artikel 10, stk. 2, omhandlede forpligtelse vedrørende de oplysninger, der skal angives i forbrugerkreditaftaler.
- 25 Det skal bemærkes, at det følger af artikel 23 i direktiv 2008/48, at medlemsstaterne skal fastsætte regler for sanktioner for tilsidesættelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til tilsidesættelsen og have afskrækkende virkning.
- 26 Det følger således af ordlyden af denne artikel 23, at de regler for sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af tilsidesættelse af de forpligtelser, som følger af nævnte direktiv, skal være fastlagt på en sådan måde, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til tilsidesættelsen og har afskrækkende virkning, og at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse iværksættes. Som det fremgår af 47. betragtning til samme direktiv, er det inden for disse rammer op til medlemsstaternes skøn at vælge de pågældende regler for sanktioner (dom af 27.3.2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, præmis 43).

- 27 Det skal i denne henseende bemærkes, at det fremgår af retspraksis, at for at nå det mål, der forfølges med artikel 23 i direktiv 2008/48, nemlig at sikre, at sanktionerne er effektive, står i rimeligt forhold til tilsidesættelsen og har afskrækkende virkning, skal ikke alene den nationale lovgiver, men ligeledes de nationale retsinstanser have en skønsmæssig beføjelse, som inden for de rammer, der er fastlagt af genstanden for den tvist, der verserer for dem, giver dem mulighed for alt efter omstændighederne i den konkrete sag at vælge en foranstaltning, der står i et rimeligt forhold til grovheden af den konstaterede tilsidesættelse af forpligtelsen. De nationale retsinstanser skal derfor tage hensyn til samtlige de nationale retsregler og i videst muligt omfang fortolke dem i lyset af ordlyden af og formålet med dette direktiv med henblik på at opnå et resultat, der er foreneligt med de målsætninger, der forfølges med direktivet (jf. i denne retning dom af 10.6.2021, *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg)*, C-303/20, EU:C:2021:479, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 For så vidt som de af en medlemsstat fastsatte regler for sanktioner for tilsidesættelse af de forpligtelser, der følger af direktiv 2008/48, opfylder kravene i den retspraksis, som er omtalt i nærværende doms præmis 26 og 27, er dette direktivs artikel 23 således ikke til hinder for, at tilsidesættelsen af forskellige forpligtelser medfører forskellige sanktioner.
- 29 Det skal i denne henseende præciseres, at direktiv 2008/48 foreskriver forskellige forpligtelser, som forfølger særskilte formål.
- 30 Formålet med den i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48 omhandlede forpligtelse til at vurdere forbrugers kreditværdighed, inden kreditaftalen indgås, tilsigter nemlig, som det udtrykkeligt er anført i 26. betragtning til dette direktiv, at ansvarliggøre kreditgiverne og beskytte forbrugerne ved at sikre, at kreditgiverne ikke foranlediges til på uansvarlig vis at yde lån uden en forudgående vurdering af forbrugers kreditværdighed (jf. i denne retning dom af 11.1.2024, *Nárokuj*, C-755/22, EU:C:2024:10, præmis 34 og 46 og den deri nævnte retspraksis).
- 31 En sådan forpligtelse er af afgørende betydning for forbrugerne, for så vidt som den tilsigter at beskytte disse forbrugere mod risikoen for overdreven gældsætning og insolvens (jf. i denne retning dom af 10.6.2021, *Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg)*, C-303/20, EU:C:2021:479, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 32 De forudgående og ledsagende oplysninger i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale vedrørende kontraktvilkårene og følgerne af denne indgåelse, herunder de oplysninger, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48, giver for deres del forbrugeren mulighed for at afgøre, om vedkommende ønsker at være bundet af de vilkår, som den erhvervsdrivende forinden har udarbejdet. Disse oplysninger er således også af afgørende betydning for forbrugeren (jf. i denne retning dom af 21.4.2016, *Radlinger og Radlingerová*, C-377/14, EU:C:2016:283, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Selv om det fremgår af retspraksis, at såvel forpligtelsen til at vurdere forbrugers kreditværdighed, inden kreditaftalen indgås, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48, som den oplysningspligt, der er fastsat i bl.a. dette direktivs artikel 10, stk. 2, har afgørende betydning, skal det imidlertid fastslås, at disse forpligtelser forfølger forskellige mål, og at tilsidesættelsen heraf ikke har ensartede konsekvenser, hverken hvad angår den retlige interesse, der beskyttes af den pågældende bestemmelse, eller i forhold til parterne i kreditaftalen.

- 34 Tilsidesættelsen af forpligtelsen til at vurdere forbrugerens kreditværdighed kan således betyde, at denne forbruger indgår en kreditaftale, der udsætter den pågældende for overdreven gældsætning og insolvens. Konsekvenserne af tilsidesættelsen af oplysningspligterne kan derimod variere væsentligt efter den specifikt omhandlede forpligtelse, idet grovheden af denne tilsidesættelse i praksis desuden afhænger af omfanget og betydningen af de manglende oplysninger i denne kreditaftale. Sådanne tilsidesættelser kan f.eks. gøre det vanskeligt for forbrugeren at sammenligne tilbuddene på kredit eller udøve rettighederne i medfør af nævnte kreditaftale.
- 35 Det følger heraf, at tilsidesættelsen af to forpligtelser af afgørende betydning kan have forskellige følger for forbrugeren, og de anvendte sanktioner skal i begge tilfælde, uden at de nødvendigvis er identiske, bl.a. være forholdsmæssige, henset til såvel tilsidesættelsens individuelle grovhed som de forskellige konsekvenser heraf for forbrugeren.
- 36 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal spørgsmålet besvares med, at artikel 23 i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en sanktion, der anvendes i tilfælde af tilsidesættelse af den forpligtelse til at undersøge forbrugernes kreditværdighed, som er fastsat i dette direktivs artikel 8, stk. 1, adskiller sig fra sanktionen i tilfælde af tilsidesættelse af andre eventuelt tilsvarende forpligtelser, der er fastsat i nævnte direktiv, herunder den i direktivets artikel 10, stk. 2, fastsatte forpligtelse vedrørende de oplysninger, der skal angives i forbrugerkreditaftaler, forudsat at de i nævnte direktivs artikel 23 fastsatte betingelser er opfyldt.

Sagsomkostninger

- 37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tiende Afdeling) for ret:

Artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en sanktion, der anvendes i tilfælde af tilsidesættelse af den forpligtelse til at undersøge forbrugernes kreditværdighed, som er fastsat i dette direktivs artikel 8, stk. 1, adskiller sig fra sanktionen i tilfælde af tilsidesættelse af andre eventuelt tilsvarende forpligtelser, der er fastsat i nævnte direktiv, herunder den i direktivets artikel 10, stk. 2, fastsatte forpligtelse vedrørende de oplysninger, der skal angives i forbrugerkreditaftaler, forudsat at de i nævnte direktivs artikel 23 fastsatte betingelser er opfyldt.

Underskrifter